

Vermaak

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

‘Er zijn mensen die beweren dat er met accountants niet valt te lachen’

Enige weken geleden heb ik een cabaretvoorstelling gezien waarin de winnaars van het Leidsch Cabaretfestival optraden. Zelden heb ik een voorstelling gezien waarbij ik zo weinig heb gelachen. Of dit nou volledig te wijten valt aan deze cabaretiers betwijfel ik. Mijn norm is waarschijnlijk te hoog geworden.

Als afgestudeerd accountant mag ik meestemmen bij de Algemene Ledenvergadering van het NIVRA. Die kans heb ik afgelopen februari dan ook aangegrepen. De agendapunten waren weinig bijzonder. De formaliteiten die twee maanden eerder in alle hectiek niet waren afgewikkeld, werden nu behandeld: benoeming bestuursleden, contributie en de begroting. Niet meteen de onderwerpen waar het beroep wakker van moet liggen.

Dat het thema van de vergadering formaliteiten betrof, bleek al direct bij de opening. De toon werd gezet met de vraag of het wel formeel was geregeld dat stemgerechtigde leden tot een kwartier na opening nog mochten stemmen. Persoonlijk ben ik voorstander van zeventien minuten, maar er moet ergens een grens gelegd worden.

Na de actie van deze beginnende cabaretier, kwam al snel de hoofdact.

Een accountant die het bestuur van het NIVRA keer op keer beschuldigde van wetsovertredingen. De aanwezige notaris die alles had uitgezocht kon hem niet van het tegendeel overtuigen. Deze accountant is blijkbaar niet alleen het vertrouwen in de accountant kwijtgeraakt.

Zelfs de benoeming van de nieuwe bestuursleden ging niet zonder slag of stoot. Hoewel er geen tegenkandidaten waren, was onze vermaker van mening dat toch een verkiezingsstrijd moest plaatsvinden. Daarbij ogenschijnlijk als enige doel het veroorzaken van een breuk binnen het bestuur. Alleen antwoorden die hem zouden steunen in zijn visie tegen het bestuur, waren voor hem acceptabel. Al het andere werd gezien als een gebrek aan (zijn) eigen mening.

Het enige bewonderenswaardige aan deze collega-accountant was zijn absurde volharding. Terwijl duidelijk was dat hij het niet bij het rechte eind had, ging hij maar door en door.

Als afsluiter hadden we nog de accountant die met opgekropte woede verkondigde dat de begroting pas halverwege het jaar werd goedgekeurd. Zo groot als zijn woede moet ook zijn schaamte zijn geweest toen de penningmeester hem duidelijk maakte dat dit de begroting voor het komende jaar was en daarmee ruim op tijd. Een bijzonder leuke vergadering. Nooit gedacht dat een Ledenvergadering leuker kan zijn dan een avond cabaret. En dan zijn er nóg mensen die beweren dat met accountants niet te lachen valt.

Mag ik de volgende keer iemand meenemen?